

Versjon: 1

Laget av: Stein Gorseth

Ansvar oppdatering: Stein•
Gorseth •

Oppdatert: 01.07•2019 •

Copyright: NORCE/RKBU Vest •

«En feig fjortis»

Case til drøfting

”En feig fjortis” (Kjetil Kolsrud)

■ Moderne tider

KJETIL KOLSRUD
Leder av Aftenpostens
økonomiredaksjon

En feig fjortis

Jeg har aldri mobbet noen. Heller ikke deg. Men jeg så jo at du var frosset ut. Av de andre. Gjennom hele grunnskolen. Hvor det ble av deg etter ungdomsskolen aner jeg ikke. Men det de gjorde med deg, er helt sikkert med deg.

Jeg mobbet deg aldri. Jeg bare holdt meg unna, og sørget for at jeg selv aldri forvillet meg inn i skuddlinjen. Holdt munn når noen slengte meldinger til deg. Befant meg et annet sted i klasserommet når noen ikke ville sitte ved siden av deg. Sto et stykke unna når de sto i ring rundt deg.

Jeg deltok aldri.

Men jeg gjorde jo det. Jeg ble voksen før jeg skjønnte det. Det å holde seg unna, se en annen vei, fokusere på sitt, aldri ta kontakt – det gjorde meg selvsagt til en del av problemet. Du var helt alene. Jeg var en av alle de andre. For den som er helt alene, er det ingen hjelp i sånne som meg. Jeg var ikke på ditt lag.

Jeg bærer litt av ansvaret for det du ble utsatt for. Jeg skulle ønske det var annerledes. I teorien kunne jeg jo snakket til deg, forsvart deg, trøstet deg. Sagt fra. Men det er bare teori. Jeg hadde ikke mot til å være den som trådte ut av rekkene. Jeg var bare en 14-åring med egne bekymringer. Jeg skulle ønske jeg hadde vært tøffere. Og det at jeg ikke torde, er ingen unnskyldning. Det er mange som gjør ting de er redd for – også i ung alder. Men hvor mye kan man kreve av en 14-åring?

Voksne derimot. Av voksne kan man kreve at man trosser egen frykt. Mobbing er ikke noe som slutter med ungdomsskolen. Den fortsetter inn i yrkeslivet. Den tar kanskje andre, mer subtile former. Men kjernen er den samme. Ifølge Landsforeningen Mot Mobbing tar hvert år 100 personer livet sitt på grunn av mobbing.

Jeg gjorde ingenting den gangen, for jeg var en feig 14-åring. Men feighet er ikke et forsvar. Det er et lyte.

kjetil.kolsrud@aftenposten.no

**Jeg kunne jo snakket
til deg, forsvart deg,
trøstet deg**

«En feig fjortis»

- Samtal om:
 - Hvilke tanker og følelser fikk du da du leste dette innlegget av Kjetil Kolsrud?
 - Hva kan vi forvente av en fjortenåring?
 - Hva er forfatterens refleksjoner om seg selv og sine handlinger i ettertid?
 - Hva er dine erfaringer med mobbing fra den tiden du gikk på skolen?
 - Hva tror du at du ville du gjort i en slik situasjon?